

ÚJ MAGYAR NEMZETPOLITIKA BELFÖLDÖN ÉS KÜLFÖLDÖN – POLITIKAI VITA. VEZÉRSZÓNOKI FELSZÓLALÁS – 2004. NOVEMBER 17.

DR. KÖVÉR LÁSZLÓ, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Végighallgatva a köztársaság miniszterelnökének, minisztereinek és pártja vezérszónokának a mondókáját, sajnálattal kell megállapítanom, hogy ennek a vitanapnak már a címe sem igaz. A kezdeményező MSZP új nemzetpolitika meghirdetését ígérte, amit - valljunk be - akár sokat ígérő címnek is tekinthetünk volna.

Az elhangzottak fényében azonban zavarba esünk, mi ebben az új. Talán az, hogy akik milliárdosként még mindig az éhes proletárokat kívánják végső harcra bírni, hogy nemzetközivé váljék a világ, azok most fennhangon nemzetről kezdenek el szónokolni? (Derűtség és zaj az MSZP soraiban.) Az, hogy az MSZP-nek egyáltalán van nemzetpolitikája? Vagy az, hogy ezt - szemben az alapszerződések megkötésének időszakával - nem a határon kívüliekkel szemben kívánják meghirdetni? Vagy tán az a nagy újdonság, hogy egy egész milliárd forinttal kívánja megtoldani a kormány az általa benyújtott költségvetés szerény előirányzatait? Vagy tán az, hogy a hangzatos szülőföldprogram elnevezéssel a határon túliak otthonmaradását, magyarként való boldogulását kívánja elősegíteni?

Nézzük a lehetőségeket egyenként! Ami a szülőföldön maradáshoz, magyarként való boldogulás elősegítését illeti, ebben semmi új nincs, senki, sem a Fidesz, sem az MDF, sem a határon túli magyar szervezetek nem akarnak mást. E célból hoztuk létre a Magyar Állandó Értekezletet, hogy - szemben az alapszerződések megkötésének időszakával - ne lehessen a határon túli magyarokról nélkülük itthon döntést hozni. Nagyon sajnálom, hogy ma ebben a vitában ismételen - mint annak idején - nem vehetnek részt. E célból hoztuk létre a határon túli intézményrendszert, fogadtuk el a státustörvényt, hoztuk létre, illetve támogattuk az erdélyi Sapientia Egyetemet, a felvidéki Selye Egyetemet és a kárpátaljai Rákóczi Tanárképző Főiskolát. Ezért támogatjuk a határon túli magyarok autonómiatörekvéseit, ezért támogatjuk azokat a szervezeteket, amelyek eltökéltek az európai gyakorlatnak megfelelő autonómiaformák kiküzdése iránt; és szemben az MSZP-vel, többek között ezért nem támogatjuk azokat a magukat magyarnak valló személyeket és szervezeteket, akik például a Kárpátalján hallani sem kívánnak az önálló magyar közigazgatási terület létrehozásáról. Ezért támogatjuk, szemben a kormánnyal, a határon túliak igényét a szülőföld elhagyása nélkül elnyerhető magyar állampolgárság vonatkozásában is.

Ami pedig az összeg nagyságát, a szédítően, meghökkentően bátor elszántságról tanúbizonyságot tévő 1 milliárdot illeti: tisztelt hölgyeim és uraim, 1998-ban, amikor a polgári kormány először átvette önöktől a nemzet ügyeinek intézését, mindössze 2,4 milliárd forint szerepelt az itt tárgyalt célokra, majd ezt emeltük fokozatosan 2002-re 12,6 milliárd forintra. Önök ebből 2003-ra 9,7, 2004-re 9,3 milliárdot hagytak, azaz nem számolva az önök által újra felfelé tornázott inflációval, két év alatt elvettek a határon túliaktól 6,2 milliárd forintot. Most ebből a 6,2 milliárdból akarnak visszaadni 1-et - egyet! - úgy, hogy még ezzel az úgymond többletpénzzel együtt is csak ott járnak a jövő évi költségvetés számait nézve, ahol a polgári kormány tartott 2002-ben.

Ami tehát ebben az úgymond új nemzetpolitikai koncepcióban jó, a határon túli magyarok és az ellenzék által is támogatható, az nem új, ami pedig új, az nem jó. Új, de nem jó a nemzetpolgárság fogalma, már ha egyáltalán újnak tekinthetjük a státustörvény által adott magyarigazolványhoz képest. Új, de nem jó az útlevél megadásának ötlete az állampolgárság

megadása nélkül. Ilyen állapot a nemzetközi jogban, tisztelt hölgyeim és uraim, nincs. Kiindulópontnak, tárgyalási alapnak jó, megoldásnak nem. Amúgy pedig még az a bökkenő is itt áll, hogy a népszavazás úgy mellékesen nem erről szól.

Új, de jónak egyáltalán nem mondható jellemvonása ennek a koncepciónak, hogy álságos, nem arról szól, ami a célja. Mert, tisztelt hölgyeim és uraim, ennek az úgynevezett koncepciónak, amint a róla szóló vitának is a figyelemelterelés, az emberek megtévesztése a célja. Gyurcsány Ferenc, Hiller István és az MSZP arról szeretné elterelni a figyelmet, hogy a határon túl élő magyarok számára a szülőföld elhagyása nélkül megadható magyar állampolgárság kérdésében nem csupán az ellenzékkel, nem csupán a határon túli magyar közösségeket képviselő összes szervezettel, hanem nagyon sok nemzetét szerető, határon túli barátokkal, rokonokkal kapcsolatot tartó baloldali érzelmű emberrel is szembekerültek. Olyanokkal, akik nem nagyon szeretnék, ha holnapról nemzetközivé lenne a világ; akkor sem, ha azt immár a világforradalomban hívó bolsevikok helyett a globalizációban hívó milliárdos világproletárok vagy inkább világfiaik ígérik.

Olyanokkal is szembekerültek, akik azt gondolják, ha a baloldal valóban védeni, óvni akarja az emberi méltóságot, a kisemberek érdekeit, akkor egyre inkább közelítenie kell a hagyományos, hogy ne mondjam, konzervatív értékekhez, az embereket összetartó, védő, számukra biztonságot nyújtó közösségekhez, a családhoz, a nemzethez, s erősíteni, nem pedig gyengíteni kell ezeket. Miként az őket védő államot is inkább erősíteni, valóban hatékonyá kellene tennie, semmint egyre gyengíteni, eszközteleníteni, semmint más államokkal, más nemzetek érdekeivel szemben, s más nemzetek érdekeit a nemzetek feletti bürokráciák és a nemzetek feletti tőke érdekeivel vegyesen képviselő nemzetközi szervezetekkel szemben kiszolgáltatottá tennie.

Igen, tisztelt képviselőtársaim, a Gyurcsány-Hiller álompáros menteni igyekszik a renomét, elterelni a figyelmet arról, hogy ez a kormány a törvényeket is lábbal tiporva, alantas, uszító kampányt folytat a határon túli magyarokkal szemben. A kormány, az MSZP, Gyurcsány Ferenc és Hiller István megosztják a nemzetet (Derűtség a kormánypártok soraiban.), amely pedig ebben az ügyben, a népszavazás ügyében december 5-én megtapasztalhatná akár az összetartozás erőt, az összetartozás erőt adó érzését is.

Tisztelt Képviselőtársaim! A köztársaság miniszterelnöke szerint ész és lélek konfliktusáról beszélhetünk az állampolgárság problémáját vizsgálva. Nos, politikusként szeretném nyomatékosítani, hogy politikusként nem érdekel Gyurcsány Ferenc lelke. Felebarátjaként, egykor volt iskolatársaként szívesen segítenék a lelki problémájának feloldásában, ha megtisztelő módon néhány barátságos tanácsért hozzám fordulna. Magánemberként van véleményem róla, de politikusként nem kívánom semmilyen ítélőszék elé vonni, ez nem a mi műfajunk. (Derűtség az MSZP soraiban.) Hanem hát az önöké. Az a bajszos úriember ott hátul talán ismerős önöknek. (Közbeszólás az MSZP soraiból: Ki? - Ki az? - Ő a bajszos, nem?)

Hanem hát mit kezdünk a konfliktus másik szereplőjével, Gyurcsány Ferenc eszével? Gyurcsány Ferenc üzletember, ahogy magáról tartja, sikeres üzletember. Jókor szokott jó helyen lenni, jól szokott kalkulálni. Nem is az a mi bajunk vele ebben az ügyben, hogy itt is csak üzleti kalkulációkat tud végezni, s e kalkulációk eredményeképpen a Gyurcsány Ferencben küzdő lélek két vállra kerül, úgymond, az ész érveinek súlya alatt. Hanem az a bökkenő, hogy a saját ügyeiben mindig jól kalkuláló üzletember, Gyurcsány Ferenc, ha a nemzet ügyeiben kezd el számolni, akkor valahogy mindig mi, nem üzletemberek húzzuk a

rövidebbet. Valahogy mintha Gyurcsány Ferenc a köztársaság miniszterelnökeként már nem kalkulálna olyan jól, mint üzletemberként.

A miniszterelnök és pártja, illetve kormánya, annak Pénzügyminisztériuma, tisztelt hölgyeim és uraim, amikor 800 ezer Magyarországra özönlő áttelepülő által okozott 537,4 milliárdos költségvetési többletterheléssel riogatja az adófizetőket, akkor nem mond igazat. Ezt nemcsak a Magyarok Világszövetsége, nemcsak az ellenzék, nem csupán a határon túli magyar szervezetek látják így, hanem például a FigyelőNet című internetes gazdasági szaklap is, amely PM-ferdítés a kettős állampolgárságról címmel rántja le a leplet a turpisságról, bemutatva az úgynevezett kalkulációk abszurditását. Tessék mondani, kedves szocialisták! Aztán az a 800 ezer áttelepülő magyar magával hozza-e azt a 23 millió románt, aki még 2001 karácsonyán indult el önök szerint, hogy elárassza Magyarországot, akik aztán valahol nyilván eltévedhettek menet közben, mert eddig még egy sem érkezett meg közülük? (Derűtség a Fidesz soraiban.) S tessék mondani, kedves szocialisták, két-három év múlva, 2007-ben, amikor Románia európai uniós tagságát ígéri, amikor nemcsak az erdélyi magyarok, hanem a románok, sőt nemcsak a romániai románok, de az a több mint félmillió moldáviai román is, akiknek Románia kedvezményes állampolgárságot adott, szabadon jöhetnek Magyarországra munkát vállalni, letelepedni, akkor önök mit fognak mondani? Kivel, mivel fognak riogatni? Kilépésünket fogják javasolni az Európai Unióból? (Zaj.) Kedves Szocialisták! Feltűnt önöknek, hogy május 1-je óta a felvidéki magyarok Szlovákia európai uniós tagságának bekövetkeztével bármikor áttelepülhetnek Magyarországra? Nem zavarja önöket, hogy az egyetlen valóságos szituációban mért eredmény cáfolja az önök riogatásait, mivelhogy a lehetőségek ellenére a felvidéki magyarok nem kezdték meg a tömeges áttelepülést? Nem zavarja önöket, hogy ugyanerről szól az az adat is, amely szerint a státustörvény elfogadása óta nem nőtt, hanem jelentősen visszaesett az áttelepülni kívánók száma?

Kedves Szocialisták! Ha már az üzletember miniszterelnökünk úgy érzi, hogy neki kötelessége kalkulálni, akkor miért nem kalkulál korrektül? Miért nem beszél arról, hogy mit adtak azok az emberek a szűkebb, a trianoni határok közé szorított kis hazának, akik a most hatályos állampolgársági szabályozás mellett hozták meg az áttelepülésről szóló nehéz, sokuk lelkében örök sebet ejtő döntést? Tudják önök, hogy 1990 óta csak Erdélyből 4800 orvos települt át? El tudják képzelni, mi lenne a magyar egészségügyi ellátással nélkülük? Tudják önök, hogy egy orvos felnevelése, kiképzése az általános iskolai és középiskolai normatívákat is beleszámítva körülbelül 20 millió forintjába kerül az adófizetőknek? Tehát csak ez a 4800 orvos 96 milliárd forinttal tette gazdagabbá az anyaországot. A nem kalkulálható dolgokról ne is beszéljünk! Erről miért nem szólnak az üzleti kalkulációk? Lehet, hogy nem csak a lélek került két vállra, de az ész is dobott egy hátast? (Derűtség és taps az ellenzék soraiban.) Tudják önök, hogy az ENSZ szakosított intézményének európai demográfiai tanulmánya szerint Magyarország népessége 2050-re 7,5 milliónyira fog fogyni? Tudják önök, hogy ennek a megfogyatkozott népességnek is a fele ötven évnél idősebb lesz? Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Ha már tágabb nemzetpolitikáról beszélünk, ki fog itt majd a mi nyugdíjas korú gyerekeinkről gondoskodni, ki fizet majd akkor adót, járulékot, ki fog itt dolgozni? (Közbeszólások az MSZP soraiból: Majd te! - Ti!) Ki elégíti ki a remélhetőleg növekvő magyar gazdaság növekvő munkaerőigényét? Majd az afrikaiak, a pakisztániak, mint Nagy-Britanniában? Vagy az arabok, mint Franciaországban? Vagy a törökök, mint Németországban? Vagy tán a kínaiak? S majd az ő idetelepülésükkel nem lesz problémája a Magyar Szocialista Pártnak? Ők majd nem jelentenek akkor több száz milliárd forintos többletterhelést? (Közbeszólások az MSZP soraiból: Ez aztán EU-konform! - Jó ez a beszéd!)

Tisztelt Képviselőtársaim! A határon túli magyarokban folyamatosan csak problémát, terhet láttató szocialista gondolkodással nem az a baj, hogy e szűkkeblű szemlélet múltba vetítésével eljuthatnánk oda, hogy mondjuk, Arany János, Kölcsey, Ady ma már nem kaphatna állampolgárságot, hogy Hunyadi Jánost át kéne engednünk az őt nagy román királyként aposztrofáló Funar-féle sovínisztáknak, hogy a tizenhárom aradi vértanúból mindössze kettő maradjon meg nekünk. Nem csak az a baj, hogy e szerint a gondolkodás szerint rendjén lévőknek tetszik, hogy ma egy bretonnak, egy dánnak, egy holland állampolgárságú suriname-inak, egy francia állampolgárságú algériainak, egy német állampolgárságú töröknek, egy szlovák állampolgárságú szlováknak több joga van Magyarországon, mint egy beregszászi, egy csíkszeredai vagy egy zentai magyarnak. Hanem az, hogy ahelyett, hogy erőforrásként, lehetőségként, a magyar gazdaság erejét növelő, kiterjeszteni segítő tényezőként venné számításba a határon túli magyar nemzetrészeket, ehelyett elidegeníti tőlünk. Megoszt, szembeállít magyart a magyarral. Határon innenit a határon túlival. A szociális biztonságát féltőt a nemzetét féltővel. Hogy roncsolja a nemzeti közösséget összefűző, éppen hogy újra megerősödni tudó szövöket, hogy mindennél mélyebb árkokat ás, immár szinte az utolsó olyan kérdésből is pártpolitikai versengést kreálva, amelyben talán tényleg össze lehetne fogni. Mert Gyurcsányéknak, úgy látszik, elemi érdekük fűződik ahhoz, hogy a pocsék kormányzásukból kiábrándult, egzisztenciálisan kiszolgáltatott, nehéz körülmények között élő szavazók tömegeinek elégedetlenségéből fakadó indulatát saját politikai céljaik szolgálatába tudják állítani. S ha az ellenzék, a Fidesz mint fenyegető rém felfestéséhez az kell, hogy az egész határon túli magyarsággal szembeforduljanak, potenciális bűnbakká téve őket az anyaországi magyarok azon tömegei számára, akik sanyarú sorsukban hiába reménykedtek a szocialisták e világi materialista megváltásában, akkor hát megteszik.

Csak hogy, tisztelt hölgyeim és uraim! A Bácsfi Diána főszereplésével bohózatba fulladt, dilettánsul rendezett rémdráma után most egy valódi tragédia van kibontakozóban, amelyben a főszerepet a gyurcsányi méregkeverő kommunikációs kampánymacherek, a Werberék a határon túli magyarokra osztották. S munkájuknak mérgezett gyümölcse már be is érett. Íme, ezt a szórólapot terjesztik, persze név nélkül, Budapest több kerületében. (Felmutat egy papírt.) ?Ne fizessünk rá a kettős állampolgárságra! Ne fizessünk havi 20 ezer forintot családunk pénzéből! Ne fizessünk mások helyett adót, nyugdíjat! Ne fizessünk állásunkkal az olcsó határon túli munkavállalók miatt! Ne fizessünk álmainkkal, mert nehezedik a lakáshelyzet.ö (Zaj. - Közbeszólások mindkét oldalon.) Kedves Szocialisták! Tisztelt Kósa Ferenc! Tisztelt Géczi József Alajos! Tisztelt Molnár Gyula! Tisztelt Nagy Sándor! Tisztelt Szili Katalin! Tisztelt Érsek Zsolt! Tisztelt Kocsi László! Mondják, hogy nincs közük ehhez a borzalomhoz! Önök imádják az elhatárolódsdi nevezetű társasjátékot, hát mondják, hogy elhatárolódnak ettől! Mondják, hogy bocsánat, nem ezt akarták! Nem ezt akarták elérni! Még nem késő, még nem jóvátehetetlenek azok a sebek, amelyeket nem a Fidesz testén, hanem a nemzet lelkén ejtettek.

Fogadják el, hogy az igennek, amelyet szíve szerint ennek az országnak a többsége mondana, talán az MSZP-frakciója többségének is ez az álláspontja, az igennek nincs valódi kockázata, hiszen ha érvényes és sikeres lesz is a népszavazás, nemzeti konszenzus nélkül, a pártok megegyezése nélkül nem lehet a jelenlegi törvényen változtatni. Kétharmados többséget igénylő törvényhozási tárgyról lévén szó, egyik fél sincs abban a helyzetben, hogy egyoldalúan rákényszerítse akaratát másokra.

Miért utasítják akkor el eleve a megegyezés esélyét? Miért utasítják el a MÁÉRT nyilatkozatában foglalt kérést? Miért utasítják el a köztársasági elnök úr nemzeti egységet célzó kérését? Miért nem fogadják meg Tempfli József, Sütő András, Püski Sándor, Kallós Zoltán, Schöpflin György, Bodor Pál, Habsburg György, Tökés László és más neves

személyiségek kérését? Miért nem ér önöknek semmit Bánffy György, Bitskey Tibor, Buzánszky Jenő, Cseh Tamás, Egerszegi Krisztina, Fábry Sándor (Közbeszólások a kormánypárti padosorokból: Jaj!), Gyarmati Dezső, Pitti Katalin és más kiváló értelmiségiek, művészek, a nemzetnek dicsőséget hozó sportolók szava? Gondolják meg, még nem késő!

Amúgy pedig, tisztelt szocialista képviselő hölgyek és urak, persze, lesz, ami lesz. Ahogy Cseh Tamás énekl: túléltem mindeneket, féldécis rezsimeket. Így lesz ez ezután is. Mert erőt, hitet ad mindannyiunknak a Belgrád alatti Hertelendifalván élő, bukovinai székely származású Borsos Tamás tanító bácsinak a legreménytelenebbnek tetsző helyzetekben is lelki békét sugárzó hitvallása, amely így szól - és ezzel kívánok önöknek bölcsességet, jóindulatot -: nekünk jó, mert rájöttünk, hogy a világ szebb velünk, mint nélküünk.

Amikor döntenek az igenről vagy a nemről, akkor jusson eszükbe Borsos Tamás. Köszönöm a figyelmüket. (Nagy taps az ellenzéki padosorokban.)

(...)

DR. KÖVÉR LÁSZLÓ (Fidesz): Tisztelt Ház! Elnézést kérek, hogy ismét igénybe veszem az önök idejét, de szükségét érzem a megszólalásnak Eörsi Mátyás után, először és utoljára a mai vitanapon. Egy vitához vitaalap kell, tehát valami minimum megegyezés lehetősége. Azt gondolom, hogy ma ebben a teremben az MSZP és az ellenzék között lehetséges ilyen vitaalapot létrehozni. Ezért is foglalkoztam beszédemben az MSZP-vel, és ezért nem foglalkoztam a Szabad Demokraták Szövetségével, ha ez föltűnt önöknek. Szeretném bejelenteni, hogy ezentúl sem kívánunk, kívánok Eörsi Mátyás semmilyen provokációjára reagálni a továbbiakban, azért, mert azt gondolom, velük kapcsolatban ennek a közös vitaalapnak a lehetősége nincs meg. Hogy miért gondolom, hogy ez így van, amit egyébként sajnálatosnak tartok, arra a számos lehetséges példa közül hadd hozzak csak kettőt.

1996-ban Kuncze Gábor, az SZDSZ elnöke, akkor belügyminisztere megtagadta Wass Alberttől a magyar állampolgárságot, aki aztán nem sokkal ezután önkézevel vetett véget az életének. Eörsi Mátyás a határon túli magyarok területi autonómiaköveteléseire utalva azt mondta: ?valljuk be őszintén, Magyarország sem ad területi autonómiát az itt élő kínai textilkereskedőknek.ö

Tisztelt MSZP-s Képviselő Hölgyek és Urak! Én nem kívánom minősíteni a Szabad Demokraták Szövetségét, Eörsi Mátyást; azt gondolom, amit tettek az elmúlt tíz-egynéhány évben, amit mondtak, amilyen gesztusokat tettek a magyar nemzet ügyeiben, azzal önmagukat minősítik, és ebben a vitában nem is érdemes rá több szót vesztegetni.

Köszönöm. (Taps a Fidesz soraiban.)